

I. GENERELLE BESTEMMELSER

MINISTERIET
FOR DIGITAL OMSTILLING OG OFFENTLIG
TJENESTE

8716 Kongeligt dekret 444/2024 af 30. april, der regulerer kravene for at blive betragtet som en bruger af særlig relevans af videodelingsplatformstjenester i medfør af artikel 94 i almindelig lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 om audiovisuel kommunikation.

I

Vedtagelsen af almindelig lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 om audiovisuel kommunikation førte til gennemførelse i spansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester.

På grundlag af ovennævnte direktiv blev lov nr. 13/2022 af 7. juli skabt med det formål at vedtage en ajourført retlig ramme i overensstemmelse med den udvikling, som det audiovisuelle marked har gennemgået i de senere år, og som gør det muligt at finde en balance mellem adgang til indhold, beskyttelse af brugere og konkurrence mellem de forskellige udbydere på markedet, idet alle aktører, der konkurrerer om det samme publikum, inddrages på lige vilkår.

II

Opfyldelsen af dette mål førte til, at udbydere af videodelingsplatformstjenester blev omfattet af direktivets anvendelsesområde i betragtning af den stigende betydning, de har fået for produktion og formidling af audiovisuelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation. Knyttet til disse tjenester er medietjenester eller sociale medietjenester, hvis væsentlige funktionalitet gør det muligt at dele videoer, da de er blevet et vigtigt middel til udveksling af oplysninger, underholdning og uddannelse, navnlig gennem adgang til brugergenererede programmer og videoer.

I denne forbindelse indeholder lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 i artikel 2, stk. 13, og artikel 2, stk. 17, en definition af henholdsvis videodelingsplatformstjenesten og udbyderen heraf. På samme måde afsætter den afsnit V til regulering af udbydere af videodelingsplatformstjenester ved at indføre en række forpligtelser, der har til formål at sikre beskyttelsen af deres brugere generelt og navnlig mindreårige mod visse former for audiovisuelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation.

Navnlig pålægger artikel 88 i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 udbydere af videodelingsplatformen en forpligtelse til at vedtage foranstaltninger til at beskytte mindreårige mod programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der kan skade deres fysiske, mentale eller moralske udvikling. På den anden side skal disse udbydere vedtage foranstaltninger, der har til formål at beskytte offentligheden mod programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der ikke overholder artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 4, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022. Ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger er fastsat i artikel 89, 90 og 91.

Ovennævnte forpligtelser gælder også for medietjenester eller sociale medietjenester, i det omfang de kan være omfattet af definitionen af "videodelingsplatformstjeneste".

Noget af det vigtigste audiovisuelle indhold, der tilbydes af disse tjenester, er videoer genereret af brugere og uploadet til platformen af nævnte brugere eller andre. Inden for brugerne af disse tjenester skiller en bestemt kategori sig hovedsagelig ud — dem, der almindeligvis omtales som "vloggere", "influencere" eller "indholdsskabere", som er særligt relevante på det audiovisuelle marked med hensyn til forbrugs- og reklameinvesteringer, navnlig blandt det yngre publikum.

Fremkomsten og konsolideringen af disse nye aktører kræver derfor en retlig ramme, der afspejler markedets fremskridt, og som gør det muligt at opnå en balance i det audiovisuelle økosystem, hvor alle dets aktører er underlagt lignende regler. Da "influencere" udøver deres virksomhed i konkurrence med andre aktører på det audiovisuelle marked og reklamemarkedet og har visse karakteristika, der sidestiller dem med udbydere af audiovisuelle medietjenester, er det derfor hensigtsmæssigt at anvende en række forpligtelser, der kan sammenlignes med forpligtelserne for disse udbydere af audiovisuelle medietjenester.

Fremskridtene med hensyn til ligestillingen mellem "influencere" og de øvrige udbydere af audiovisuelle medietjenester imødekommer behovet for at sikre deres overholdelse af grundlæggende principper for audiovisuel kommunikation og sikre beskyttelse af offentligheden, navnlig mindreårige, mod skadeligt audiovisuelt indhold og kommerciel kommunikation.

III

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 omfatter ikke udtrykkeligt "influencere" inden for dets anvendelsesområde, hvilket gav medlemsstaterne mulighed for at regulere dem. I denne henseende henvises der kun i betragtning 3 til, at "kanaler og andre audiovisuelle tjenester under en tjenesteudbyders redaktionelle ansvar i sig selv [kan] udgøre audiovisuelle medietjenester, selv om de udbydes på en videodelingsplatform, som er kendetegnet ved ikke at have noget redaktionelt ansvar". Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) har på sin side udsendt flere rapporter om muligheden for at tillægge "vloggere" statussen som udbydere af audiovisuelle medietjenester og de kriterier, der skal følges for reguleringen af deres aktiviteter.

I den forbindelse har nogle medlemsstater indført deres egen retlige ordning for "influencere" i deres nationale retssystemer. Selv om de forskellige forskrifter i de fleste tilfælde afviger fra princippet om at betragte "influencere" som en type udbyder af audiovisuelle medietjenester, er de ikke ensartede med hensyn til de specifikke kriterier for at betragte dem og de forpligtelser, der gælder for dem.

I erkendelse af disse emners voksende indflydelse på det spanske, europæiske og internationale marked for audiovisuelle medier og reklame generelt har den spanske lovgiver også valgt ud over de obligatoriske bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 at regulere rollen som "influencere" i artikel 94 i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022, som den henviser til som "brugere af særlig relevans, der anvender videodelingsplatformstjenester".

Den spanske model er baseret på sidestillingen af brugere af særlig relevans som en særlig type udbyder af audiovisuelle medietjenester. I betragtning af tjenestens karakter og dens nye og innovative funktioner sidestilles de imidlertid ikke fuldt ud med andre udbydere af audiovisuelle medietjenester, og alle deres forpligtelser finder heller ikke anvendelse på dem.

Artikel 94, stk. 1, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 anser således brugere af særlig relevans for at være udbydere af audiovisuelle medietjenester med henblik på at overholde de generelle principper for levering af videodelingsplatformstjenester i ovennævnte lovs artikel 86 og overholdelsen af de forpligtelser vedrørende beskyttelse af mindreårige og audiovisuel kommerciel kommunikation, der er fastsat i henholdsvis artikel 99, stk. 1, og artikel 99, stk. 4, og i afsnit VI, kapitel IV, underafsnit 1 og 2.

Artikel 94, stk. 3, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 indeholder for sin del en liste over aktører, der er udelukket fra at opfylde forpligtelserne i artikel 94, stk. 1, mens artikel 94, stk. 4, fastsætter en forpligtelse for brugere af særlig relevans til at registrere sig i statsregistret i henhold til nævnte lovs artikel 39.

På den anden side fastsætter artikel 94, stk. 2, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 kravene til, hvornår brugere af videodelingsplatformstjenester betragtes som "brugere af særlig relevans". Disse krav blev fastsat under hensyntagen til henstillingerne i ERGA-rapporterne, da de opfylder de kriterier, der gør det muligt at sidestille dem med udbydere af audiovisuelle medietjenester.

Blandt disse krav henviser litra a) til de "betydelige indtægter", som brugere af særlig relevans skal tjene ved udførelsen af deres aktiviteter inden for videodelingsplatformstjenester. Litra c) omhandler det publikum, som brugere af særlig relevans skal nå i kraft af deres aktiviteter i forbindelse med disse tjenester.

Kravene i artikel 94, stk. 2, litra a) og c), er ikke fastsat i denne bestemmelse. I den forbindelse henviser den syvende afsluttende bestemmelse i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 til de bestemmelser, der er nødvendige for udviklingen og anvendelsen af artikel 94. Faktisk er denne artikels ikrafttræden betinget af, at der vedtages forskrifter, der præciserer disse krav, i overensstemmelse med stk. 4 i den niende afsluttende bestemmelse i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022.

I overensstemmelse med den syvende afsluttende bestemmelse i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 er dette kongelige dekret således udarbejdet med det formål at præcisere de krav, der er fastsat i artikel 94, stk. 2, litra a) og c), hvis vedtagelse medfører, at artikel 94 træder i kraft.

IV

For så vidt angår strukturen består det kongelige dekret af fire artikler, der er struktureret i to kapitler, en yderligere bestemmelse og tre afsluttende bestemmelser.

Kapitel I indeholder genstanden og anvendelsesområdet for det kongelige dekret. Kapitel II præciserer krav til betydelige indtægter og betydeligt publikum, der er fastsat i henholdsvis artikel 94, stk. 2, litra a) og c), i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022.

Desuden og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 129 i lov 39/2015 af 1. oktober 2015 er dette kongelige dekret udarbejdet i overensstemmelse med principperne om nødvendighed, effektivitet, proportionalitet, retssikkerhed, gennemsigtighed og administrative byrder.

For det første overholdes nødvendigheds- og effektivitetsprincipperne, for så vidt som det lovgivningsmæssige initiativ har til formål at sikre balancen på det audiovisuelle marked ved at definere en bestemt kategori af brugere af videodelingstjenester via en platform, der skal overholde væsentlige forpligtelser til beskyttelse af offentligheden og navnlig mindreårige mod audiovisuelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation, der er skadelig eller forbudt i henhold til lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022. På samme måde er forskriften gennem kongeligt dekret det rette instrument til at sikre en omfattende og konsekvent regulering af kravene.

For så vidt angår retssikkerhedsprincippet er det kongelige dekret i overensstemmelse med resten af den nationale retsorden, idet det sammen med lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 udgør en stabil, forudsigelig, integreret og klar lovgivningsmæssig ramme med hensyn til at blive betragtet som bruger af særlig relevans, samt de forpligtelser, som denne betingelse indebærer ved at være omfattet af forskriftens anvendelsesområde.

For så vidt angår proportionalitetsprincippet indeholder forskrifterne de regler, der er nødvendige for at nå de mål, der ligger til grund for vedtagelsen, idet de er strengt begrænset til at regulere de krav, der som et retligt krav kræver en lovgivningsmæssig udvikling. Opfyldelsen af disse krav har til enhver tid været styret af den omhyggelige undersøgelse af data offentliggjort af specialiserede websteder om indtægter og publikumstal for de bedst kendte "influencere", der opererer i Spanien, både på det audiovisuelle marked og reklamemarkedet, som kan sammenlignes med udbydere af audiovisuelle medietjenesters indtægter og publikumstal.

For så vidt angår gennemsigtighedsprincippet definerer begrundelsen klart og præcist de mål, der forfølges med dette lovgivningsmæssige initiativ, og begrundelsen herfor. Ved ministerrådets afgørelse af 5. december 2023 blev det besluttet, at dette udkast til kongeligt dekret skulle behandles hurtigst muligt på grund af en ekstraordinær omstændighed, jf. artikel 27, stk. 1, litra b), i lov nr. 50/1997 af 27. november 1997 om regeringen. Den offentlige høringsprocedure, der er fastsat i artikel 26, stk. 2, og artikel 27, stk. 2, litra b), i lov nr. 50/1997 af 27. november 1997, er derfor blevet tilsidesat.

Der er blevet afholdt en offentlig høring for den audiovisuelle sektor og de selvstyrende regioner i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 26, stk. 6, og artikel 27, stk. 2, litra b), i lov nr. 50/1997 af 27. november 1997, for at de kan få kendskab til indholdet af udkastet til forskrift, give deres input og i sidste ende forbedre det nuværende kongelige dekret. Desuden er der indhentet en rapport fra den nationale kommission for markeder og konkurrence, det spanske databeskyttelsesagentur og forbruger- og brugerrådet.

Selv om den fremskyndede behandling har betydet, at proceduren for offentlig høring er udeladt, har det været muligt for forskriftens adressater at deltage i udarbejdelsen af forskriften gennem den offentlige høringsprocedure.

Med hensyn til princippet om administrative byrder skaber dette kongelige dekret ikke nogen ny administrativ byrde for dem, der berøres af forskriften. Selv om overholdelsen af kravene om betydelige indtægter og betydeligt publikum indebærer en forpligtelse til at lade sig registrere i statsregistret, jf. artikel 39, stk. 2, litra g), i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022, er denne administrative byrde allerede blevet overvejet og behørigt vurderet i rapporten om konsekvensundersøgelse af lovgivningen, der svarer til kongeligt dekret 1138/2023 af 19. december 2023 om regulering af statsregistret over udbydere af audiovisuelle medietjenester, udbydere af videodelingsplatformstjenester og udbydere af aggregeringstjenester for audiovisuelle medietjenester og proceduren for forudgående meddelelse om indledning af aktiviteter.

Under proceduren for udarbejdelse af dette kongelige dekret blev der anmodet om en rapport fra de ministerielle afdelinger, hvis beføjelser blev anset for at være berørt af forskriften, samt den obligatoriske udtalelse fra statsrådet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 26, stk. 5, 26, stk. 7, og 26, stk. 9, i lov nr. 50/1997 af 27. november 1997.

Dette kongelige dekret har været underlagt proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester samt bestemmelserne i kongeligt dekret 1337/1999 af 31. juli 1999 om information med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Dette kongelige dekret er udstedt i henhold til bestemmelserne i artikel 149.1.21, som giver staten enekompetence på telekommunikationsområdet og bemyndigelsen til den lovgivningsmæssige udvikling af lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022.

I medfør heraf, på forslag af ministeren for digital omstilling og offentlig tjeneste, efter aftale med statsrådet og efter forhandling i ministerrådet på dets samling den 30. april 2024,

VEDTAGES FØLGENDE:

KAPITEL 1

Generelle bestemmelser

Artikel 1. Formål.

Dette kongelige dekret har til formål at præcisere kravene i artikel 94, stk. 2, litra a) og c), i almindelig lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 om audiovisuel kommunikation med hensyn til at blive betragtet som en bruger af særlig relevans, der anvender videodelingsplatformstjenester.

Artikel 2. Anvendelsesområde.

1. Dette kongelige dekret finder anvendelse på brugere, fysiske eller juridiske personer, af videodelingsplatformstjenester, som samtidig opfylder kravene i artikel 94, stk. 2, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022. Kravene i denne bestemmelses litra a) og c) er fastsat i henholdsvis artikel 3 og 4 i kapitel II.

2. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94, stk. 3, i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 finder dette kongelige dekret ikke anvendelse på de aktører, der er anført i nævnte bestemmelse på de deri fastsatte betingelser.

Det finder heller ikke anvendelse på udbydere af audiovisuelle medietjenester, der er registreret i første del af statsregistret over udbydere af audiovisuelle medietjenester, udbydere af videodelingsplatformstjenester og udbydere af aggregeringstjenester for audiovisuelle medietjenester; i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i kongeligt dekret 1138/2023 af 19. december 2023 i forbindelse med programmer, audiovisuelt indhold og/eller uddrag heraf, der stilles til rådighed for offentligheden på videodelingsplatformstjenester.

KAPITEL II**Krav til betydelige indtægter og betydeligt publikum****Artikel 3. Betydelige indtægter.**

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94, stk. 2, litra a), i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 anses betydelige indtægter for at være bruttoindtægter, der er optjent i det foregående kalenderår, og som er lig med eller større end 300 000 EUR, og som udelukkende hidrører fra brugernes aktivitet inden for alle videodelingsplatformstjenester, som de anvender.

2. Indtægter, der er berettigede til at fastslå betydelige indtægter, er som følger:

a) Indtægter fra både penge og naturalier for markedsføring, salg eller tilrettelæggelse af audiovisuel kommerciel kommunikation, der ledsager eller indsættes i det audiovisuelle indhold, og som er brugerne af videodelingsplatformstjenesters ansvar.

b) Indtægter, som brugerne modtager fra udbydere af videodelingsplatformstjenester som følge af deres aktivitet inden for disse tjenester.

c) Indtægter fra brugeraktivitet fra gebyrer og betalinger betalt af deres publikum for videodelingsplatformstjenester.

d) Indtægter fra økonomiske fordele ydet af offentlige forvaltninger og enheder, uanset deres navn og art, i forbindelse med brugernes aktivitet på videodelingsplatformstjenester.

e) Andre indtægter fra brugernes aktiviteter på videodelingsplatformstjenester, der ikke er omhandlet i de foregående punkter i dette stykke.

Artikel 4. Betydeligt publikum.

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94, stk. 2, litra c), i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022 anses en tjeneste, som en bruger er ansvarlig for, for at være beregnet til en betydelig del af den brede offentlighed og kan have en klar indvirkning på den, når den kumulativt opfylder følgende krav:

a) Tjenesten når på et eller andet tidspunkt i det foregående kalenderår ud til et

antal følgere, der er lig med eller større end 1 000 000 på en enkelt videodelingsplatformstjeneste, eller et antal følgere, der er lig med eller større end 2 000 000, under hensyntagen til alle videodelingsplatformstjenester, hvor brugeren udfører sin aktivitet.

b) At der i alle videodelingsplatformstjenester, hvor brugeren udøver sin aktivitet, er blevet offentliggjort eller delt et antal videoer på 24 eller derover i det foregående kalenderår, uanset deres varighed.

Eneste tillægsbestemmelse. *Registrering af brugere af særlig relevans i statsregistret over udbydere af audiovisuelle medietjenester, udbydere af videodelingsplatformstjenester og udbydere af aggregeringstjenester for audiovisuelle medietjenester.*

I henhold til stk. 2 i den første overgangsbestemmelse i kongeligt dekret 1138/2023 af 19. december 2023 har brugere af videodelingsplatformstjenester, der opfylder kravene i artikel 3 og 4, to måneder fra dette kongelige dekrets ikrafttræden til at indgive ansøgningen om optagelse i statsregistret, jf. artikel 39 i lov nr. 13/2022 af 7. juli 2022.

Første afsluttende bestemmelse. *Tildeling af beføjelser*

Dette kongelige dekret udstedes på grundlag af statens enekompetence på telekommunikationsområdet i henhold til artikel 149.1.21 i den spanske forfatning.

Anden afsluttende bestemmelse. *Udviklingsbeføjelser.*

Den person, der er ansvarlig for ministeriet for digital omstilling og offentlig tjeneste, kan udstede bestemmelser om udvikling, anvendelse og gennemførelse af dette kongelige dekret.

Tredje afsluttende bestemmelse. *Ikrafttrædelse.*

Dette kongelige dekret træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Spaniens statstidende.

Madrid, den 30. april 2024.

FELIPE R.

Ministeren for digital omstilling og offentlig tjeneste,
JOSÉ LUIS ESCRIVÁ BELMONTE

